

Publicerad 2011-03-20 19:29 av Lili Samuelsson

rensa sekunder från år

mitt i tapeten finns några hål, skavda av livet liksom borrade djupt in. där växer en stockros vild och fin mitt i självaste hjärtat. där pumpar blod var och det rinner snävt längs våden. jag har tappat räkningen på alla dagar jag har bott här, det är som om himlen har slutat sluka nätterna och att dagar endast är de som räknas. till liv.

att falla in i gränsland och sudda ut allting som levt i ett termitbo. mitt i arizona och tappa vettet i ett fat med gröt. det är som att tro på gud och finna att det som betyder mest i livet är att det går sin gilla gång. och att man vågar tapetsera om köket. luckorna öppnas och ett glas fylls med vin och en kanelstång har hamnat på tvären i svalget. och jag kvävs. och jag gillar det. och jag borde sluta nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lili Samuelsson med Poeter.se id #27337 innehar upphovsrätten